

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΑΤΙΑ ΜΑΓΙΚΑ

Α ΧΡΟΝΙΑ ΤΑ ΠΑΛΙΑ, ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΙΝΔΙΑ, ΖΟΥΣΕ ΕΝΑ ΑΓΟΡΙ ΠΟΥ ΤΟ ΕΛΕΓΑΝ ΚΑΠΙΛ. Του αρεσε να διαβάσει κι ήταν και πολύ περίεργο. Ένα σωρό ερωτήματα περνούσαν από το μυαλό του. Γιατί ο ήλιος είναι στρογγυλός και γιατί το φεγγάρι αλλάζει σχήμα; Γιατί τα δέντρα ψηλώνουν τόσο; Γιατί τ' αστέρια δεν πέφτουν από τον ουρανό;

Ο Καπίλ έψαχνε να βρει τις απαντήσεις στα βιβλία από φύλλα φοινικιάς που τα είχαν γράψει άνθρωποι σοφοί. Διάβαζε λοιπόν κάθε βιβλίο που έπεφτε στα χέρια του.

Μια μέρα, την ώρα που διάβαζε ένα βιβλίο, η μητέρα του τού έδωσε ένα δέμα και του είπε: «Άσε το βιβλίο και πήγαινε φαγητό στον πατέρα σου. Θα είναι πολύ πεινασμένος».

Ο Καπίλ σηκώθηκε με το βιβλίο στα χέρια, πήρε το δέμα και ξεκίνησε. Περιπατώντας στο στριφτό και δύσβατο μονοπάτι του δάσους, συνέχιζε να διαβάζει. Ξαφνικά, σκόνταψε σε μια πέτρα, παραπάτησε κι έπεσε. Το μεγάλο του δάχτυλο μάτωσε. Ο Καπίλ σηκώθηκε κι άρχισε πάλι να διαβάζει - τα μάτια του δεν ξεκολλούσαν από το βιβλίο. Πιο κάτω, σκοντάφτει ξανά και πέφτει με τα μούτρα στο χώμα. Αυτή τη φορά πληγώθηκε πιο πολύ, μα εκείνο που διάβαζε στο βιβλίο με τα φύλλα φοινικιάς τον έκανε να ξεχάσει το χτύπημά του.

Ξάφνου έλαμψε κάτι σαν αστραπή κι ακούστηκε ένα γέλιο μελωδικό.

Ο Καπίλ σήκωσε τα μάτια. Μια πανέμορφη γυναίκα μ' ένα φωτοστέφανο στο κεφάλι, ντυμένη μ' ένα σάρι λευκό, του χαμογέλουσε. Καθόταν πάνω σ' έναν πανώριο άσπρο κύκνο κι είχε τέσσερα χέρια. Στο ένα κρατούσε έναν κύλινδρο φωτεινό και στ' άλλα δυο ένα όργανο μουσικής που το έλεγαν βίνα. Το τέταρτο χέρι της το άπλωσε προς το μέρος του Καπίλ και του είπε: «Η δίψα σου για γνώση, παιδί μου, μ' εντυπωσίασε. Θα σου προσφέρω λοιπόν ένα δώρο. Πες μου τι επιθυμείς περισσότερο;»

Το αγόρι ανοιγόκλεισε τα μάτια με δέος. Αυτή που έβλεπε μπροστά του ήταν η Σαρασβάτι, η θεά της γνώσης! Χωρίς δεύτερη σκέψη, ένωσε τα χέρια του, έσκυψε και μουρμούρισε: «Παρακαλώ, θεά, χάρισέ μου ένα δεύτερο ζευγάρι μάτια για τα πόδια μου, να μπορώ να διαβάζω περπατώντας!»

«Άς γίνει το θέλημά σου!» έδωσε η θεά την ευλογία της αγγίζοντας το κεφάλι του Καπίλ.

Κι εξαφανίστηκε μέσα στα σύννεφα.

Ο Καπίλ κοίταξε προς τα κάτω. Άλλο ένα ζευγάρι μάτια βρισκόταν τώρα στα πόδια του. Πέταξε από χαρά! Έπειτα βάλθηκε να κατεβαίνει το στριφτό μονοπάτι του δάσους, με τα μάτια στο βιβλίο και τα πόδια του να τον οδηγούν σωστά.

Με την αγάπη που είχε για το διάβασμα ο Καπίλ, όταν μεγάλωσε, έγινε ένας από τους μεγαλύτερους σοφούς της Ινδίας. Ήταν ξακουστός πέρα ως πέρα στη χώρα για τη μεγάλη του σοφία. Του έδωσαν μάλιστα κι ένα δεύτερο όνομα, «Τσακσουπάντι», που στα σανσκριτικά σημαίνει «εκείνος με τα μάτια στα πόδια».

Η Σαρασβάτι είναι η ινδική μυθολογική θεά της μάθησης, της γνώσης, της μουσικής και του λόγου. Η ιστορία αυτή βασίζεται σ' έναν αρχαίο ινδικό μύθο για ένα αγόρι, που ανακάλυψε ότι η γνώση έρχεται από τις λέξεις των σοφών, τις γραμμένες σε χειρόγραφα φύλλα φοινικιάς.

Τα βιβλία είναι τα μαγικά μας μάτια. Μας δίνουν γνώση και πληροφορίες και μας οδηγούν μέσ' από τα δύσκολα και δύσβατα μονοπάτια της ζωής.